

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Tizennyolc udvar, huszonhét lépcsőház, száz terem

Egy szocialista brigád az Országgházban

Ganz Munkás
1961. márc. 24.

Osztályozás

Tárgy

425.11

100

Személy

Helyezés

BRIGÁDUNK március 12-én tanulmányi kirándulásra vett részt az Országgházban. Velünk volt több olyan dolgozótársunk is, akik nem tartoztak a brigád tagjai közé, de több esetben közös munkát végeztünk együtt és így 25 főt meghaladó csoport vett részt a kirándulásban.

Megköszönjük a szakosztály bizottságnak, hogy az országgyűlés irodájához beadott ilyen irányú kérelmünket támogatja, amely végül is lehetővé tette brigádunknak ezt a kívánságát és így a vállalásunknak ezt a pontját teljesíteni tudtuk.

A brigád tagjainak az a véleménye, ha együtt dolgozunk a munkában, legyünk együtt a kulturális szórakozásban is. Már eddig tettünk ilyen közös kirándulást és a jövőben még inkább fejleszteni fogjuk. Ez annál is inkább kötelez, mert brigádunk 1961. január 1-től „Szocialista brigád” címet viseli.

★

A magyar nép büszke lehet az Országgházra, erre a gyönyörű alkotásra. Büszke lehet rá, mert magyar munkások, magyar építésszek fizikai és szellemi munkája rejlik benne.

A Parlament a történelem folyamán sok politikai harcnak, tüntetésnek és gyűlésnek volt tanúja. Az idősebb korosztály még emlékezik arra az időre, amikor a régi uralkodó osztály vezetői innen irányították az ország sorsát. Itt alkották a népellenes törvényeket. Ez a kiváltság 1945-ben, a Szovjetunió segítségével, megszűnt. Ma az Országgháza a magyar dolgozó nép háza lett. Ma is innen irányítják az ország sorsát, ma is itt alkotják a törvényeket azzal a különbséggel, hogy a dolgozó nép érdekében történik minden.

1848 ELŐTT, amikor még rendi országgyűlés volt, az országgyűléseket Pozsonyban tartották meg. Akkor merült fel az a gondolat, hogy az országgyűléseket át kell helyezni Budapestre, az ország legnagyobb városába. Úgy, hogy 1844-ben elkészült a budapesti Országgház terve, de az 1848—1849-es szabadságharc, majd az utána következő szomorú emléktől Bach korszak ennek kivitelezését nem tette lehetővé, igaz, hogy ez idő alatt országgyűlést sem tartottak.

Végül is 1867-ben, a kiegyezés után kiúrtak egy nemzet-

közi pályázatot az Országgház megépítésére, amelyen két magyar pályázó is részt vett, név szerint Steindl Imre és Hauszmann Alajos építésszek. A bizottság Steindl Imre pályázatát fogadta el, aminek alapján az Országgház építését 1884-ben kezdték meg és 1904-ben fejezték be.

Megjegyzendő, hogy az Országgház helyén valamikor ingoványos és vizes terület volt, ennek a talajnak figyelembevételével kellett az Országgházat felépíteni.

A Parlament a maga idejében a világ egyik legnagyobb épülete volt. A hatalmas építmény központja a kupolacsarnok, az ettől oldalt fekvő épületszárnyakban helyezték el az üléstermeket. Felszabadulás előtt ugyanis kétkamarás rendszer volt, ami azt jelentette, hogy volt alsóház és volt felsőház. Az alsóházban a képviselők foglaltak helyet, akik választás után kerültek be a Parlamentbe. A másik ülésteremben foglaltak helyet a felsőház tagjai, akiket társadalmi rangjuknak megfelelően neveztek ki. A kupola 96 m magas, a parkányokat csipkés kövek és oszlopok között mintegy 450 allegorikus szoboralak díszíti. Az egész épület hossza 268 m, a legnagyobb szélessége 118 m, a magassága 27 m, a beépített terület több mint 15 000, az udvarokkal együtt 17—18 ezer négyzetméter.

A Parlamentnek 18 udvar, 27 lépcsőháza és több mint 100 terem van. A termek arányozásához sok aranyat használtak fel. A belső berendezésének pompája elképrázatos, minden az arany fényében és

a bársony rőrös színeben ragyog.

Freskóit Lotz Károly, Vajda Zsigmond, Körösfői Kriesch Aladár és sok más neves művész festették. Itt látható Munkácsy „Honfoglalás” című képe is.

MEG KELL MEG EMLITENI A VADÁSZTERMET, amely ma ebédlő és karácsonykor a fenyők ünnepén a gyermekek találkozó helye. A Duna felől oszlopos, arkádós loggia húzódik, emögött vannak az olvasó, társalgó és éttermek.

★

A brigád és a csoport minden egyes tagja kellemes, szép élménnyel gazdagodott és kívánom, hogy a Ganz—MÁVAG-gyar többi brigádjai is szervezzenek ilyen és ehhez hasonló kirándulásokat, mert ezen keresztül is erősítjük a dolgozótársunk között a jó közösségi, szellemi kialakítását, ami egyik előfeltétele a szocializmus építésének.

Konta Lajos,

az M-telepi mintakészítőműhely szocialista brigádjának vezetője